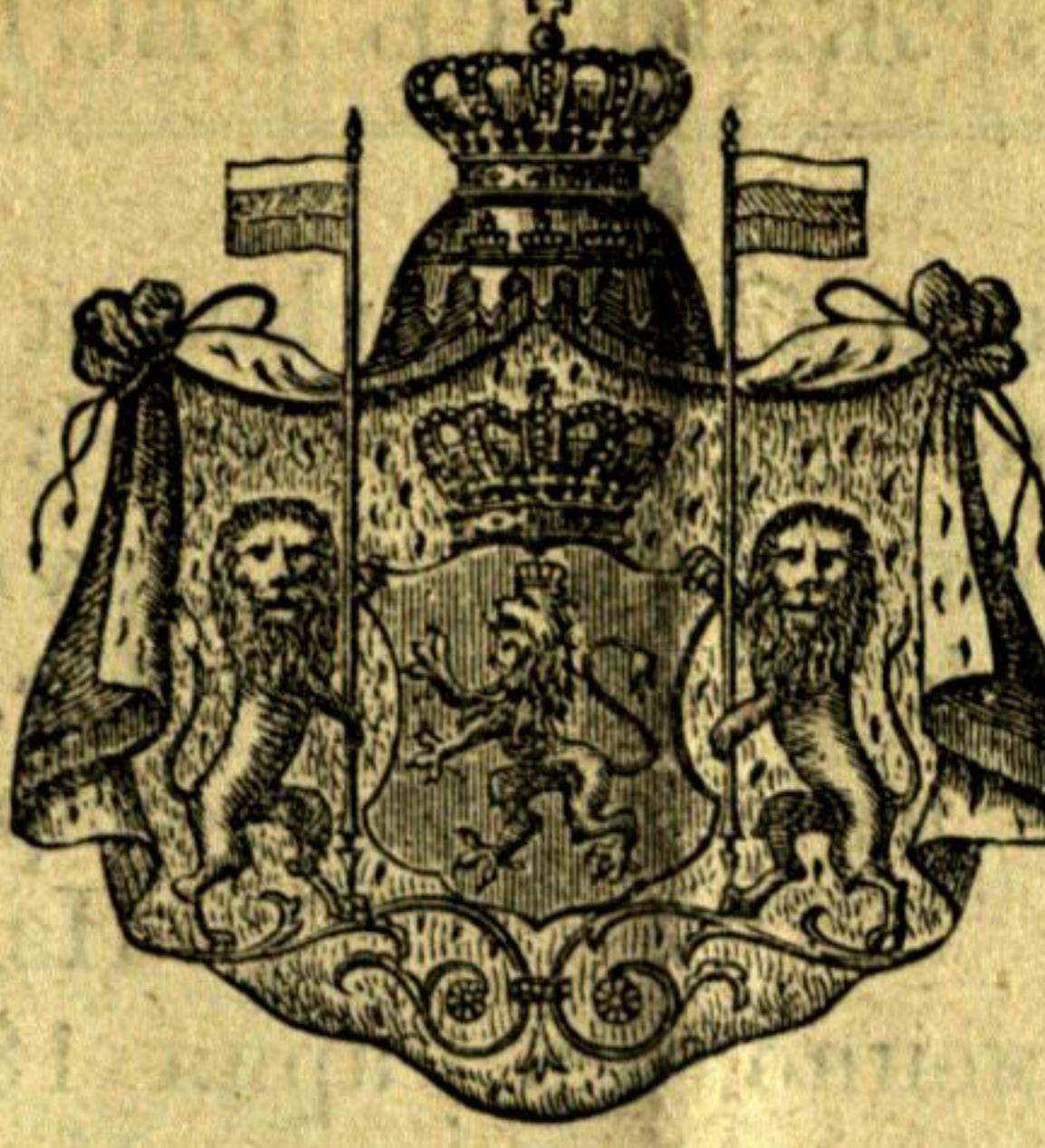

ДЪРЖАВЕНЬ

ВѢСТИНИКъ.

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТИНИКъ

излиза

за сега два пъти въ седмицата, срѣда и сѫбота

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢстникъ“

за въ Княжеството е 12 л. за повѣнь съ прибавление на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Поръки и писма за „Държавенъ ВѢстникъ“

се испрашватъ до Администрацията въ Министерството на Просвещението

ГОД. III.

СОФИЯ, срѣда 4 февруари 1881.

БРОЙ 5.

Извѣстие.

Редакцията на „Държавенъ ВѢстникъ“ честъ има да извѣсти на почитаемата публика, че по Височайше благоволение е изложенъ въ помѣщението на Народното Събрание единъ новодовършенъ живописенъ портретъ на Негово Височество многолюбимий ни Князъ Александръ I. Желающитъ да видятъ портрета могатъ това да направятъ само на 5 и 6 текущий февруари и то отъ 10 часътъ заранята до 4 часътъ слѣдъ пладнѣ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 89.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 28 януари подъ №. 4,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

1) Помощникътъ на Пловдивенский окръженъ финансовъ чиновникъ Д. П. Гранчаровъ, който съ указъ отъ 31 дек. минан. г. подъ №. 789 бѣ назначенъ за финансовъ чиновникъ въ Раховския окръгъ, да си остане, по собственото негово желание, пакъ на сѫщата длъжност помощникъ на Пловдивенския финансовъ чиновникъ; а назначения, съ сѫщия указъ, за помощникъ при Пловдивенския финансовъ чиновникъ, А. Н. Пъевъ, да се назначи за финансовъ чиновникъ въ Раховския окръгъ.

2) Да се назначи за вторъ помощникъ на Силистренския окръженъ финансовъ чиновникъ Стефанъ Андреевъ.

3) Да се отчисли помощникътъ на Орханийския окръженъ финансовъ чиновникъ Шунтовъ, който се повика на друга служба, а на негово място да се назначи Димитрия Станишевъ.

4) Да се отчисли помощникътъ на Берковския окръженъ финансовъ чиновникъ Ночевъ, който се повика на друга служба, а на негово място да се назначи Табаковъ.

5) Да се назначи за помощникъ на Разградския финансовъ чиновникъ Николай Петровъ, бивши предсѣдателъ на Разградския Окръженъ Съветъ.

6) Да се отчисли старшия помощникъ Началника на отдѣлението за прямитѣ и косвенитѣ даждия Христо Бълчевъ, който преминава на служба по друго вѣдомство.

7) Всичките тия лица почнуватъ или преставатъ да получаватъ слѣдуемото по штатътъ съдържание отъ деньъ на приемането или сдаването службата си.

8) Нашътъ Министъ на Финанситѣ се натоварва съ испълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 28 януари 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на *Негово Височество* написано:

Александъръ.
Приподписалъ.

Министъ на Финанситѣ
Каравеловъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 79.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 27 януари 1881 г. подъ №. 183,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

слѣдующето допълнение къмъ правилникътъ за устройството на Фелдшерските училища изработено отъ Медицински съвѣтъ.

A. Задължения на учениците.

Ст. I. Учениците, които постъпватъ въ Фелдшерското училище, сѫ длъжни да представятъ поручителство отъ страна на родителите си и на едно второ лице подтвърдено отъ общината, въ която живѣятъ, че поручителите сѫ въ състояние да отговарятъ, ако учениците, безъ уважителна причина, не желае да испълниятъ на учението и службата си съгласно правилникътъ; въ такъвъ случай, поручителите се задължаватъ да заплатятъ, на пълно, направените отъ Правителството разноски, до денътъ на уволнението на учениците.

Ст. II. Онѣзи, които нѣматъ родители, трѣбва да представятъ такива поручителства отъ страна на общината, гдѣто сѫ родени, или отъ друга община или пакъ отъ страна на двама частни поручители, подтвърдени отъ общината, че послѣдните сѫ въ състояние да отговарятъ на задълженията си.

Ст. III. Никой ученикъ не може да се уволни преждевременно отъ опредѣленъ въ правилникътъ срокъ, освѣнъ въ случайно развитие нѣкоя опасна неизцѣрима болѣсть, доказана чрезъ формално медицинско свидѣтелство. Ако нѣкой ученикъ слѣдъ постъпването му въ училището, се откаже да слѣдва и испълни опредѣленъ срокъ, може да се уволни само, като той или неговите поручители заплатятъ направените за неговото издръжание разноски.

Такива ученици не се ползватъ съ освобождението отъ военната служба, предвидено въ § 20 отъ Правилникътъ на Фелдшерското училище.

Ст. IV. Онѣзи отъ настоящитѣ ученици, които би се отказали да испълнятъ определеній срокъ, и не сѫ въ състояние да заплатятъ разноситѣ, ще се провождатъ, като служители (съ заплата) въ болниците до гдѣ се исплати разнесената сума за тѣхното издръжание въ училището.

Ст. V. Срокътъ на учението се скратява временно отъ три на две години.

Ст. VI. Срокътъ на службата се смята за всяка година учение една и половина година служба.

Б) Права на учениците.

Ст. VII. Послѣ свършване курсътъ и прослужване, като фелдшери, определеній срокъ въ болниците или въ дружините, учениците, като представятъ свидѣтелства отъ лѣкарите при които сѫ служили относително поведението имъ и следъ конкурсъ, добиватъ звание лѣкарски помощници.

Ст. VIII. На онѣзи ученици които сѫ добили звание лѣкарски помощникъ се дава особно за това свидѣтелство чрезъ което имъ се дава право да практикуватъ малката хирургия.

На лѣкарските помощници се дава предпочтение и се назначаватъ въ това качество, въ болниците при дружините или въ окружията, като имъ се прибавя връхъ годишната заплата, която сѫ имали като фелдшери, още половината, отъ тая заплата.

Ст. IX. Забѣлѣжка. Лѣкарските помощници, ако не желаятъ да се назначатъ въ длѣжностъ, можатъ да се занимаватъ частно съ практикуване малката хирургия.

Нашътъ Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла се наставарва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата столица София на 28 януарий 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на *Негово Височество* написано:

Александъръ.

Приподписалъ

Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла
П. Р. Славейковъ.

Докладъ до Н. В. Княза.

№ 183.

Господарю!

Имамъ честь най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите и одобрите изработеното отъ Медицински Съвѣтъ допълнение къмъ правилникътъ за устройството на Фелдшерските училища, издаденъ съ указътъ на Ваше Височество отъ 5 септември 1879 год. №. 150, тъй като Медицински Съвѣтъ намѣри за нужно да се направи това допълнение къмъ горѣпоменатий правилникъ.

Съгласно съ горѣзложеното честь имамъ най-покорно да моля Ваше Височество, ако одобрявате това предложение да благоволите да подпишете приложениетъ тукъ указъ.

Съмъ Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 27 януарий 1881 г.

Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла
П. Р. Славейковъ.

УКАЗЪ

№. 80.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 27 януарий подъ №. 184,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да се закриятъ отъ 10-й февруарий т. г. Никополската и Османъ-Пазарската окр. болници, а служащи

лѣкари се уволяватъ отъ денътъ на закриванието на поменатите болници, като се има предъ видъ да се назначатъ на друга служба.

Ст. II. Нашътъ Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла се наставарва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашътъ дворецъ въ София на 28 януария 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на *Негово Височество* написано:

Александъръ.

Приподписалъ

Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла
П. Р. Славейковъ.

Докладъ до Н. В. Княза.

№ 184.

Господарю!

Имамъ честь най-покорно, да моля Ваше Височество да благоволите и одобрите да се закриятъ Никополската и Османъ-Пазарската болници отъ 10-й февруарий н. г. тъй като въ градовете Никополъ и Османъ-Пазаръ не се намира постоянно войска, за която сѫ необходими окружни болници и че тѣ стоятъ на едно близко, съ незатруднително съобщение, разстояние съ близки тѣмъ градове Ески-Джума и Плѣвенъ.

А служащите лѣкари се уволяватъ отъ денътъ на закриванието на поменатите болници, като се има предъ видъ да се назначатъ на друга служба.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 27 януарий 1881 г.

Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла:
П. Р. Славейковъ.

Отъ Министерството на Просвѣщението

ОКРЪЖНО.

№ 267.

До г-да директоритъ на държавните учебни заведения.

Слѣдътъ свършенитетъ за първото училищно полугодие испити, имайте добрината, да съобщите, колкото е възможно по-скоро, дали нѣма въ повѣренното ви училище такива слаби, по оказаниетъ при испита успѣхи, стипендии, които да не заслужватъ повече да се поддържатъ отъ правителството, и които би трѣбвало да се исключатъ отъ числото на държавните стипендии. Така сѫщо явете, слѣдъ като съберете нужните свѣдения, нѣмали между стипендията такива, на които да се е подобрило материалното състояние та и тѣмъ да се прекъсне стипендията.

София, 27 януарий 1881 год.

Министъръ: М. К. Сарафовъ.
Главенъ Секретарь: Д-ръ Конст. Иречекъ.
Началникъ на отдѣлението С. Вацовъ.

ОКРЪЖНО

№. 288.

До г-да директоритъ на държавните учебни заведения.

Тъй като училищна платка, която ще се събира отъ заможните ученици въ повѣренното ви училище е назначена приемуществено за учебни пособия, отъ които повечето ще се зарежчатъ въ странство, то за напрѣдъ, господине директоре, не ще приемате вече стари рубли и колкото е възможно ще настоявате тия сумми да се събиратъ въ злато.

София, 28 януарий 1881 г.

Министъръ: М. К. Сарафовъ.
Главенъ Секретарь: Д-ръ Конст. Иречекъ.
Началникъ на отдѣлението С. Вацовъ.

ОКРЪЖНО

Nro. 290.

До г-да директоритъ на правителствените училища и
г-да окръжните училищни инспектори.

Споредъ свѣдѣния приети отъ Министерството на Външните работи, по между населението на нѣколко окръжия, особено варненското, търновското и видинското вълнува въ силенъ размѣръ природната шарка (сипаница). По причина на това върховният медицински съвѣтъ се е распорѣдилъ, населението на Княжеството да се ревакцинира (хъшладисва, емболясва). Заради това Министерството на Народното Просвѣщение предписва на окръжните училищни инспектори и на директоритъ на правителствените срѣдни учебни завѣдѣния да покажатъ всѣко възможно съдѣйствие при исполненето на тая мѣрка. Особено трѣба да поканатъ родителитѣ на учениците да вакциниратъ дѣцата си, а въ случаѣ че докторътъ поиска вакциниране на единъ ученикъ, и родителитѣ нещатъ да допуснатъ това, тогава ученикътъ да се извади привременно отъ училището.

София, 28 януари 1881.

Министръ: М. К. Сарафовъ.

Главенъ Текстарь: Д-ръ Конст. Иречекъ.

Началникъ на отдѣлението: С. Вацовъ.

Инструкцията

за управлението на държавните учебни заведѣния
въ Княжество България

(Продължение)

B. Преподаванието.

VI. Учебната година.

§ 33. Учебната година се наченва на 1-ї септемврий и свѣршива се около 30 юни.

§ 34. За по-удобното раздѣление на предметитѣ и за по-успѣшната контрола върху напрѣдъкътъ на учениците, учебната година се раздѣля на двѣ полугодия (семестра). Първото полугодие се сключва на послѣдний неприсѫтственъ день въ мѣсецъ януарий.

§ 35. Голѣми ваканции сѫ:

1) отъ края на второто полугодие до 1-ї септемврий;

2) дванадесетъ дни на Рождество Христово (отъ 22 декемврий до 3-ї януарий).

3) два дни слѣдъ първото полугодие;

4) деветъ дни, отъ великата срѣда до четвъртъкъ слѣдъ великденъ.

§ 36. Освѣнъ изложенитѣ въ предидущия § праздници и въ § 4 т. 13 всички други дни сѫ присѫтствени или неприсѫтствени, съгласно съ рѣшението по този въпросъ отъ Министерския съвѣтъ.

VII. Распределение на часовете.

§ 37. При распределение на часовете за преподаване уроците трѣба да се пази слѣдующия редъ;

1) Часове за преподаване сѫ заранѣ отъ 8—12, и слѣдъ пладнѣ, отъ 2—5.

Забѣлѣжка. Прѣзъ лѣтото може преподаванието да се захваща заранѣ по-рано, слѣдъ пладнѣ отъ 3 часътъ.

2) Срѣда и Събота подиръ пладнѣ не се преподава.

3) Тия предмети, които искатъ най повече внимание, турятъ се всѣкога въ първите часове сутренята, а полесните тѣ сѫщо и необязателните се преподаватъ въ по-слѣдните часове, или слѣдъ пладнѣ.

4) Слѣдъ първия часъ дава се единъ распускъ отъ 5 минути, слѣдъ втория и третия отъ 10 минути.

5) Ако отъ единъ предметъ има помалко отъ 6 уроци презъ недѣлѧта, взима се всѣки денъ само единъ урокъ отъ него, съ искключение на рисуване, чиртане и гимнастика.

6) Ако въ нѣкои класъ има ученици отъ разни исповѣданія, уроци за законъ Божий турятъ се всѣкога въ първите, или послѣдните часове.

§ 38. Писменните работи на учениците всѣкога е по-добре да се пишатъ не на отдѣлни листове, а въ свѣрзи: тѣ трѣба да сѫ чисти и въ добъръ порядъкъ.

За външната прилика на писменните работи ще има и една бѣлѣжка въ свидѣтелствата.

VIII. Испититѣ и свидѣтелствата.

§ 39. Свидѣтелствата се даватъ два пъти, едно слѣдъ първото полугодие, и едно слѣдъ второто полугодие, при свѣршилието на учебната година.

§ 40. Свидѣтелствата за първото и второто полугодие даватъ се само въ послѣдствия на испитанията, направени въ самия класъ, при повторянието на всички взетъ материалъ отъ всѣкий предметъ до края на полугодието. Свидѣтелствата за второто полугодие раздаватъ се отъ директорътъ публично въ предварително назначенъ празниченъ денъ.

§ 41. Бѣлѣжките въ свидѣтелствата за успѣхътъ въ предметитѣ назначаватъ се съ слѣдующите думи: отличъ (6), много добъръ (5), добъръ (4), удовлетворителъ (3), слабъ (2) и лошъ (1).

Освѣнъ това назначава се въ свидѣтелството:

Поведение: примѣрно, похвално, добро, срѣдно, и укорно;

Приложане: примѣрно, неуморно, постоянно, не постоянно, слабо, никакво.

Вънкашността на писменните работи: много хубава, хубава, прилична, небрежна, лоша.

Сѫщо се прибавя и числото на от欠缺ствията извинени и неизвинени.

§ 42. 1) Въ свидѣтелства, въ които нѣма ни една бѣлѣжка отъ „добъръ“ по-долни, ако за всѣка бѣлѣжка „добъръ“ има отговоряюща бѣлѣжка „отличъ“, означава се, че свидѣтелството е отъ първи редъ съ отличие.

2) Въ свидѣтелства, въ които нѣма ни една бѣлѣжка подолни отъ „удовлетворителъ“, означава се, че свидѣтелството е отъ първи редъ.

3) Ако на нѣкой ученикъ се даде право да направи повторителенъ испитъ, означава се, че свидѣтелството му е безъ общи редъ. Когато ученикъ направи съ успѣхъ повторителенъ испитъ, дава му се ново свидѣтелство.

4) Въ свидѣтелства, въ които има нѣколко бѣлѣжки подолни отъ „удовлетворителъ“, означава се, че свидѣтелството е отъ втори редъ.

§ 43. За да премине отъ единъ класъ въ други, ученикъ трѣба да приеме отъ всѣки предметъ най-малко бѣлѣжка 3.

Забѣлѣжка. Само при краснописанието, пѣнието и гимнастиката прави се снисхождение, тѣ щото и бѣлѣжка подолу отъ три непречи въ преминуване въ погоренъ класъ. Бѣлѣжките отъ предмети незадлѣжителни нѣматъ значение за постъпване изъ единъ класъ въ други.

§ 44. Ако ученикъ добие отъ единъ предметъ бѣлѣжка подолу отъ три, той може да направи повторителенъ испитъ отъ този предметъ, въ началото на идущата учебна година. Ако ли добие отъ два или повече предмети бѣлѣжки подолу отъ 3, той си остава въ сѫщия класъ, да го повторя.

Забѣлѣжка. Ако има уважителни причини, учителски съвѣтъ може да допусне повторителенъ испитъ и отъ два предмети.

§ 45. Правителственъ стипендиятъ, който на край на едно полугодие е приель свидѣтелство съ успѣхъ отъ втория редъ губи стипендията си, която може да се възстанови само ако отново покаже добри успѣхи.

§ 46. Отъ 25 до 31 августъ ставатъ испити за приемане нови ученици, а така сѫщо и повторителните испити.

§ 47. Учебната година начена се съ единъ молебенъ и свѣршива се съ единъ кратъкъ отчетъ отъ директорътъ за вървежътъ на училището презъ истекшата учебна година. За това предварително се извѣстяватъ чрезъ обявление гражданитѣ.

IX. Учебните пособия.

§ 48. Всѣко училище трѣба да си има една библиотека. Тя се раздѣля на библиотека учителска и

*

ученическа. Книгите тръбва да съдържат наредени и подвързани, снабдени със училищен печатъ, и да се вардятъ въ затворени шкафове (или въ една отдѣлна стая). Единъ отъ учителите е библиотекарь по изборъ отъ учителски съвѣтъ. Той пише каталогътъ, записва въ една особена книжка книги, дадени на вънъ за читане и върнати назадъ; държи ключътъ отъ шкафа и е отговоренъ за състоянието на библиотеката.

§ 49. Другите учебни пособия съдържатъ: Географическите карти, настънните изображения, различни атланти, физикаленъ и химически кабинетъ, сбирки зоологически, ботанически, минералогически и археологически.

§ 50. Всъка една отъ тия сбирки управлява учителъ който преподава предметътъ, за който тя служи. Той тръбва да държи подробенъ списъкъ (инвентаръ) за нейното състояние и умножаване.

§ 51. При купуване на учебни пособия, управление на училището всъкога се отнася до Министерството за одобрение или съвѣтъ.

§ 52. Сбирки по естественниятъ науки желателно е да се допълняватъ изъ околностите на училищния градъ отъ самите учители.

Забълѣжка. За тази целъ много съдържатъ екскурзии на учениците заедно съ учителите по околностите въ планините и горите (особено въ празнични дни презъ лѣтото).

X. Ученическите дружества.

§ 53. Ученически дружества позволяватъ се само тогава, когато уставътъ имъ е одобренъ отъ учителски съвѣтъ и когато самите учители взематъ надзорно участие въ тѣхъ.

С. Учениците,

XI. Приемание и отпускане на учениците.

§ 54. Учениците се приематъ само въ началото на всъко полугодие отъ директорътъ, по предварителенъ испитъ; слѣдъ началото на преподаванието, тѣхното приемание може да се допусне единствено като исключение, въ първи мѣсецъ съ позволение на директора, по-послѣ само съ рѣшене отъ Министерството.

§ 55. Всъки ученикъ, който иска да постъпи въ училището, тръбва да напише на два листа единъ именникъ: класътъ, въ който иска да постъпи, името и презимето си, въроисповѣдането, народността, мѣстото где се е родилъ, годината и денътъ на рождениято си, името на родителя си, занятието и мѣстожителството имъ, на чии разноски се учи и въ кое училище и кой класъ е слѣдовалъ въ миналата учебна година.

Отъ тия свѣдѣния, распоредени по азбуката, класният учителъ съставлява главният списъкъ.

§ 56. Преминуване безъ испитъ отъ едно училище въ друго, еднакво съ него, позволява се само въ началото на едно полугодие. Въ всъкий случай ученикъ тръбва да представи свидѣтелството, че е свършилъ добре послѣдното полугодие отъ училището, което е напусналъ.

§ 57. Ученикътъ може да излѣзе изъ училището безъ позволение само въ краятъ на полугодието; друго-яче, ако си отиде самъ по-преди не ще му се даде никакво свидѣтелство.

Искключение се прави само когато ученикъ има за отиванието си нѣкои уважителни причини. Тогава директоръ дава му едно привременно свидѣтелство, въ което се казва, че е слѣдовалъ въ училището до една-кой день, съ какъвъ успехъ и защо е билъ принуденъ да остави училището.

§ 58. Приемание на ученици, които да посещаватъ уроците само като извѣнредни, безъ да съдържатъ да правятъ испитъ, зависи отъ рѣшението на учителски съвѣтъ.

§ 59. Ученици, които по нѣкои причини не посещаватъ училището и въ кжди се приготвятъ, записватъ се като частни и тръбва въ край на всъко полугодие да полагатъ испитъ, като заплатятъ $2\frac{1}{2}$ фр. за всъки предметъ. Въ издаденитѣ отъ училището свидѣтелства нарочно тръбва да се означи, че ученикъ е билъ частенъ ученикъ.

§ 60. Въ единъ класъ не се допускатъ по-вече отъ 50 или въ краенъ случай, отъ 60 ученика. Ако числото на учениците е по-голямо, директорътъ тръбва уврѣме да яви въ Министерството за нуждата на отваряне едно паралелно отдѣление отъ сѫщия класъ.

§ 61. Отпускане отъ училището може да се даде на ученика само по причини съвсѣмъ оправдателни, отъ класният учителъ за единъ день а за по-много дни отъ директорътъ.

XII. Дисциплината.

§ 62. Въ началото на учебната година четатъ се на учениците дисциплинарните правила отъ класният учителъ (ХІІІ) и имъ се разяснява, какви последствия ще има доброто или лошото имъ поведение.

§ 63. Въ всъки класъ държи се една класна книга, съ която всъки учителъ влиза въ стаята и излиза. Въ нея се бѣлѣжатъ:

- а) Въ всъки часъ ученици отсѫтствуващи или закъснѣли.
- б) Забѣлѣжка за поведението на учениците.

§ 64. Дисциплинарните средства тръбва да се употребяватъ само слѣдъ зрѣло обсѫждане и точно изслѣдуване и по-рѣдко, защото съ честото и не праведното употребяване тѣ губятъ силата си.

Въ случай на една по-голяма безредица строго се издираватъ виновните и само тѣ се наказватъ, а никога цѣлиятъ класъ, освѣнъ въ съвсѣмъ необикновенни случаи.

§ 65. Дисциплината води се по слѣдующий начинъ;

1) Въ случай на непристойно поведение въ време на урокътъ, преподавающи учителъ прави едно устно напомняване на ученикътъ, а като втори степень, записва това въ класната книга, и послѣ съобщава го на надлежниятъ класният учителъ, който отъ своя страна направя по-тѣбното, сирѣчъ извиква ученика слѣдъ урокътъ вънъ отъ стаята и му дава единъ устненъ укоръ.

Сѫщото се прави и въ случай на немарливостъ.

2) Едно по-строго средство е, когато за поведението на ученика се говори въ учителския съвѣтъ, и когато директоръ слѣдъ засѣдането самъ лично произнесе този урокъ предъ всичките ученици на сѫщия класъ.

3) Въ нисшиятъ класове може ученикъ за немарливостъ, или за лошо поведение да се задържи слѣдъ преподаванието въ класъ, и да му се даде тамъ да изработи нѣкой урокъ разбира се, не безъ надзоръ.

4) Въ случай на упорита не послушностъ, инатъ или буйностъ, вредителна за общата дисциплина на училището ученикътъ оставя се въ класъ, подъ надзора на нѣкого отъ учителите. Ученикътъ неможе да се затвори на по-вече отъ 2 часа въ денъ, и всъкога тръбва да му се дава единъ урокъ, съ когото той да се занимава.

Предъ затворътъ той се повиква въ учителски съвѣтъ и тамъ дава му се единъ сериозенъ устненъ укоръ.

Наказание отъ затворъ може да се даде на единъ ученикъ само четири пъти презъ учебната година.

Забѣлѣжка. Всички тия наказания се употребяватъ и тогава, когато ученикътъ е направилъ нѣкакви безчиния вънъ отъ училището и когато жителите се оплакватъ върху него.

§ 66. Тѣлесни наказания сѫдъ запретени.

§ 67. За всъко едно наказание, класният учителъ, увѣдомява, ако е възможно, родителятъ на ученика.

Родителятъ иматъ право да се оплакватъ у директора за едно наказание.

Никой ученикъ неможе да се отдалечи отъ училището, за да избѣгне наказание; друго-яче нѣма да му се даде свидѣтелство.

§ 68. Ученикътъ исключава се отъ училището въ слѣдующите случаи: 1) по причина на постоянно неоправдано отсѫтствие (§ 82); 2) слѣдъ четири затваряния (§ 65, 4); 3) слѣдъ исчерпанието на всичките дисциплинарни средства, когато неговото присѫтствие въ училището става вече опасно за дисциплината на съучениците му; 4) въ случай на нѣкои си безчиния противъ учителите; 5) въ случай на безнравственостъ, кражба и пр.

За всъкий единъ случай директорътъ тръбва да извѣстява Министерството.

За исключение на единъ ученикъ изъ училището родителитѣ или настойницитѣ му могатъ да аппелиратъ въ Министерството.

Забѣлѣжка. Ако работата е била по-сериозна и вредителна за всѣко едно училище, въ което исключениетъ ученикъ би искалъ да влѣзе (особено въ случай 5), Министерството може по предложението на директора съ едно окръжно писмо да исключи ученика отъ всичките правителственни учебни завѣдения.

Ако се даде на испѣдения ученикъ едно приврѣменно свидѣтелство, бѣлѣжи се, че е билъ принуденъ да остави училището и защо (§ 57).

XIII. Правила за повѣдението на учениците въ училището и вънъ отъ него.

§ 69. Училищните стаи отварятъ се обикновенно половинъ часъ прѣди наченвание на преподаванието. Въ това време учениците се събиратъ мирно въ опредѣлените стаи.

§ 70. Преподаванието захваща и свършва всѣкоги съ подобающа молитва.

§ 71. Чистота на дрѣхитѣ и смиренность въ нравите изисква се отъ всѣки ученикъ. Чистотата трѣба да се простира и върху всичките училищни потрѣбности; книги, писменни уроци и пр.

§ 72. Учениците зематъ съ себе си въ училището само нужните книги и училищни принадлежности. Нищо друго не е позволено на учениците да носятъ съ себе си въ училището.

§ 73. Въ училищните стаи учениците влизатъ голгави. Когато учителътъ влиза или излиза, тѣ трѣба да ставатъ на крака.

§ 74. Когато учителътъ предлага единъ въпросъ, отговаря само онзи ученикъ, когото учителътъ пита.

§ 75. Отговорите на учениците всяко го трѣба да сѫ ясни, вразумителни и точни; тѣ трѣба да се произнасятъ съ достаточенъ гласъ и полека, дума по дума.

§ 76. Въ време на урокътъ, учениците сѫ длѣжни да внимаватъ строго на всѣка дума на учителътъ, да сѣдятъ мирно, да се неразговарятъ помежду си, нито гласно нито тихо, и да не правятъ никакъвъ шумъ.

§ 77. Въ време на урокъ ученикътъ може да излѣзъ на вънъ само съ разрешение на учителътъ.

§ 78. На учениците се забранява да правятъ щета на училищното здание, покажанини, сбирки и пр.

Ако нѣкой ученикъ направи нѣкаква щета на училището, задължава се да заплати и да претърпи едно известно отъ класнитъ учителъ опредѣлено наказание.

§ 79. Слѣдътъ свършването на урокътъ, учениците отиватъ си съ приличната тишина. Но ако учителътъ имъ позволяятъ, тѣ могатъ да останатъ въ училището, за да се занимаватъ съ уроците.

§ 80. Ученикътъ никога не смѣе да излиза въ време на преподаванието изъ училищното здание безъ разрешение.

§ 81. Ученикътъ неможе да отсѫтствува отъ училището по нѣколко днѣ, ако да нѣма предварително разрешение (§ 61).

Въ случай, че нѣкой ученикъ се болѣе, трѣба да извѣсти на своятъ класенъ учителъ; ако ли болѣстта му се продължи, трѣба да съобщи на директорътъ.

Въ свидѣтелствата се назначава, колко часове ученикътъ е изоставилъ, колко оправдани и колко неоправдани. Числото на неоправданитѣ отсѫтствия влияе и върху бѣлѣжката за поведение.

§ 82. Ако нѣкой ученикъ, въ течение на четирнадесетъ днѣ, не се явява въ училището безъ предварително известие (на пр. че е боленъ), счита се, че е самоволно напусналъ училището.

§ 83. Вънъ отъ училището ученикътъ всѣкога трѣба да се обнася прилично и смилено. Той е длѣженъ всѣкога и всѣкаждѣ съ чистота на дрѣхитѣ, съ обносоката си и съ цѣлата си вънкашностъ да показва въспитанностъ и образование. Къмъ всичките хора, безъ различие, той трѣба да се отнася учтиво, като човѣкъ образованъ.

§ 84. Запрѣщава се на учениците суртовото отнасяние съ животни.

§ 85. На учениците строго е запретено, да се скитатъ нощемъ по улиците, сѫщо и денемъ да ходятъ по градътъ безъ работа и безъ цѣль.

§ 86. Не се позволява на учениците да ходятъ въ ханищата, локантите и кахвенетата, освѣнъ съ родители, или роднини.

§ 87. На учениците строго се забранява пушение тютюнъ, играяне на карти, носение бастуни и пр.

§ 88. Слѣдъ приготвението уроците си въ празнични дни учениците могатъ да отиватъ на расходка само съ родители, роднини и добри другари, но строго се забранява да дружатъ съ развалени хора.

§ 89. Помежду си учениците всѣкога трѣба да се почитатъ като братия и приятели; обиди, които сѫ станали неволно, да ги приематъ съходително, а тия, които сѫ станали нарочно, да не си отмѣтяватъ за тѣхъ. Отъ злото трѣба взаимно да се отклоняватъ, и къмъ доброто взаимно да се съвѣтватъ.

§ 90. Къмъ учителите ученикътъ е длѣженъ да показва уважение и послушностъ. Той трѣба всѣкога, когато ги срѣщне, да ги поздравлява съ приличната почеть и да имъ гледа въ очите; когато говори съ тѣхъ, трѣба да е откровенъ и искренъ, безъ да се осмѣли да лъже. Той е длѣженъ, да посрѣща трудовете имъ за своето въспитание съ искрено стремление за своятъ напрѣдъкъ и съ признаителностъ, а не съ равновущие и инатъ; той никога не бива да си позволи за учителите си да говори, гдѣто и да е, безъ надлежното уважение.

XIV. Пансионитѣ.

§ 91. Директорътъ и класните учители сѫ длѣжни да посѣщаватъ, сегизъ тогизъ, пансионитѣ, въ които живѣятъ учениците, и въ даденъ случай, представляватъ нуждните за тѣхъ свѣдения на учителски съвѣтъ за обсѫджене.

§ 92. Въ пансионитѣ трѣба да се съблюдаватъ слѣдующите правила:

1) Помѣщението да е чисто и здраво, съ постоянна вентилация.

2) Дрѣхъ тѣ и обущата [на пансионерите] всѣкога да сѫ чисти и непокъсани.

3) Храната да се дава въ достаточното качество и количество, и да се готови и дава въ чисти сѫдове.

4) Врѣмето въ пансионътъ всѣкога трѣба да е точно разпределено, отъ заранната до вечеръта.

5) Пансионерите никога да не сѫ безъ надзоръ.

6) При всѣки пансионъ трѣба да има и единъ лѣкарски контролъ.

София, 1 януари 1881.

Министъръ на Народното Просвѣщение:

М. К. Сарафовъ.

ПРИЛОЖЕНИЕ.

ПРАВИЛА

на дружеството за подпомагане бѣдни ученици.

I. Цѣльта на дружеството.

§ 1. Бѣдни и за подпомагане достойни ученици ще снабдяватъ съ потрѣбните училищни и спомагателни книги, както и съ други училищни потрѣбности, напр. за рисуване, чъртане, моделование и пр. които ученикътъ трѣба да повърне тѣй както сѫ завардени слѣдъ едно известно употребление.

§ 2. Грижи се за излекуванието бѣдни ученици, които се разболѣватъ.

§ 3. Ако срѣдствата на дружеството допуштатъ, купува на бѣдни ученици дрѣхи и обуща, помага имъ отъ части и за издръжка, но никога не имъ дава на рѣчѣтъ готови пари.

§ 4. Ако капиталътъ на дружеството се толкова уголѣми, щото освѣнъ че може да посрѣща разноските предвидени въ параграфите първи, втори и трети, дружеството може да дава отъ лихвитъ на капиталъ си и стипендии, тогава натоварва стипендиятѣ съ сѫщите

задължения, на каквото подлежатъ правителствените стипендии.

II. Потребните средства за постигане цѣльта си дружеството набавява:

§ 5. Отъ половината годишна лихва на основният капиталъ.

Забѣлѣжка. Първите двѣстe лева, които дружеството събере, считатъ се за основенъ капиталъ на дружеството, който капиталъ се дава съ доволна гаранция подъ лихва.

§ 6. Отъ доброволните годишни пожертвования на членовете.

§ 7. Отъ даровете на благородни приятели на образоването, които дарове могатъ да бѫдатъ, или въ пари, или въ книги, дрѣхи, обуща и прочее.

§ 8. Отъ третата частъ на училищната платка, събрана при ежегодното училище.

§ 9. Отъ сумата събрана при публични сказки, лотарии и театрални представления, дадени по потикъ на дружеството.

III. Уреждане на дружеството.

§ 10. Членъ на дружеството може да бѫде всѣки, който се задължи да плати поне два лева като годишно спомоществование.

Членоветъ се задължава да внесатъ своето пожертвование най-късно до края на второто училищно полугодие.

§ 11. Който пристъпи като членъ въ дружеството, ще му се запише въ книгата за членовете името, заниманието, мѣстопребиванието и сумата на годишното му пожертвование; онѣзи господи, които не сѫ членове на дружеството и помогнатъ съ по-голѣмо пожертвование, записватъ се въ особена книга, като благодѣтели на дружеството.

§ 12. Редовните пожертвования на членовете употребляватъ се за посрѣщане разносните на дружеството, предвидени въ параграфите първи, втори и трети, а отъ по-голѣмите (надъ 20 лева) благодѣяния могатъ да се употребятъ само двѣ трети части, а останатъ се прилага къмъ капиталъ, както се прилага и останатъ съ дълъ покритиетъ годишни расходи.

IV. Условия, подъ които учениците добиватъ подпомагание.

§ 13. Дружеството ще подпомага само онѣзи ученици при ежегодното училище, които сѫ истинно бѣдни и освѣтъ това иматъ добро поведение и прилежание.

§ 14. Кой ученикъ ще получи подпомагание, рѣшава учителскиятъ съвѣтъ подъ предсѣдателството на директора по винагласие.

§ 15. Подпомаганието отъ страна на дружеството представлява:

а) Ако ученикъ при края на училищното полугодие не получи свидѣтелство поне отъ първи редъ;

б) Ако поведението му неотговаря на училищните правила.

в) Ако материјалното състояние на ученикъ се подобри.

§ 16. Ученици, които се лишатъ единъ пътъ отъ подпомагание, ще се подпомагатъ пакъ, ако съ удвоено прилежание и похвално поведение се покажатъ достойни за благодѣянието.

V. Дѣловодителство на дружеството.

§ 17. Дружествените работи ще извршива учителскиятъ съвѣтъ съ директоръ на училището: ще събира пожертвованията отъ членовете, ще води точна сметка за приходите и расходите, и въ главното годишно засѣдане при края на второто полугодие, въ което се повикватъ всичките мѣстни членове, ще представлява равносметка; за постигнатите резултати на дружеството директоръ съобщава въ Министерството на Народното Просвѣщение.

§ 18. Къмъ властите и трети лица застъпва дружеството директоръ на училището.

§ 19. Ако дружеството по нѣкои причини се развали,

всичкиятъ му имотъ се отдава на Министерството на Народното Просвѣщение, което ще го употреби въ подобна цѣль.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Берлинъ, 30 януар. Г. Хазфелдъ тръгна за Цариградъ презъ Виена.

Виена, 30 януар. Изъ Цариградъ извѣстяватъ на политическата Кореспонденция че преговорите на посланиците съ Портата относително гръцкия въпросъ има да се почнатъ на 20 февр. (н. с. Г. Хазфелдъ носи инструкции които му позволяватъ да рѣковиди преговорите при подкачванието имъ съ Портата отъ всякой посланикъ отдельно.

Въ едно писмо изъ Лондонъ пратено до сѫщия вѣстникъ се казва че направлението което Германия държеше въ гръцкия въпросъ по исказаното мѣлчишкомъ съгласие на всичките сили биде точно и формално припознато отъ като г. Гошенъ замина презъ Берлинъ. Слѣдователно, Хазфелдъ ще може да дѣйствува въ Цариградъ съ внушающи почтения авторитетъ.

Римъ, 30 януар. Събранието на дилегатите за всеобщото гласоподаване избра за предсѣдателъ Бертани и единодушно прие рѣшение да се покани народътъ за да поиска всеобщо гласоподаване. Гарibalди, Зупета, Кампонелла и Софи се наименоваха почетни предсѣдатели.

Лондонъ, 30 януар. „Дейли Телеграфъ“ казва: щомъ размѣнената между Шеръ Али и руския генералъ Коуфманъ кореспонденция се внесе въ парламента, едно предложение за недовѣрие къмъ кабинета ще се предложи въ дѣлътъ камари.

Лондонъ, 31 януар. „Морнингъ Постъ“ казва че г. Кумондуровъ увѣдомилъ посланиците на силите че Гърция не би могла да приеме условията които да исключатъ Арта и Воло. — „Дейли Неусъ“ казва че се зели предпазливи мѣрки противъ заговоръ който ималъ за цѣль да хвърли на въздухътъ кулата Виндзоръ.

Парижъ, 31 януар. „Мемориалъ дипломатикъ“ казва че Англия е съгласна съ Австралия и Германия, Янина и Мецово да се задържи за Турция и Ларисса да се даде на Гърция. — Силите отъ като се съгласятъ на тази комбинация, щяли да поканятъ Турция Гърция да се обезуражатъ едновременно. Посланниците въ Цариградъ щяли да направятъ една колективнаnota, която щяли да отправятъ на Турция и Гърция.

Римъ, 1 февруар. Въ камаратата се продължи разискванието на законопроекта за унищожението на насилиственый курсъ. Рапортътъ Морано говори на дѣлъго като оборваше противорѣчията, които бѣха предложени. Комисията на делегатите за изискваньето всеобщото гласоподаване рѣши да даде и на жените право — гласъ. Тя още рѣши щото вчера приетото предложение да се прочете на публиката утрѣ недѣля въ голѣмий митингъ у Капитолие.

Римъ, 1 февруар. Правителството преди малко забрави демонстрацията която щеше да стане утрѣ у Капитолие.

Римъ, 1 февруар. Въ слѣдствието на обявленето отъ полицията, което запретява демонстрацията, която щеше да стане утрѣ въ Капитолия, прокламацията за вотираното предложение отъ делегатите на комисията (народните събрания) съ която се иска всеобщото гласоподаване, се чете днесъ въ единъ театръ. Три хиляди лица които присѫствуваха тамъ одобриха това предложение за делегатите.

Виена, 1 февруар. Г. Хазфелдъ пристигна тукъ тазъ заранъ, Слѣдъ пладне той има дѣлътъ разговоръ съ г. Хаймерле на който разговоръ присѫствува и князъ Рейссъ.

Римъ, 2 февруар. Вчера вечеръ въ театръ „Аполло“ по исканьето на многобройна публика, оркестрата игра царски гимнъ а публиката съ шумни ражкоплѣскания вѣклизваваше да живѣе царътъ, да живѣе Савойския домъ (Фамилия).

Лондонъ, 2 февруар. Правителството испрати въ Трансваалъ за подкрепление два редица кавалерия, 160 души артилерия и 700 — пѣхота.

Цариградъ, 2 февруар. Вѣстникъ „Хакикатъ“ заявява че Портата рѣшила да испѣди всички гърци които живѣятъ въ Турция щомъ първото неприятелско дѣйствие между Турция и Гърция се подкачи.

Лондонъ, 2. февруар. Въ камаратата на общините г. Дилке заявява че силите отправили на Портата напомняване върху неудовлетворителността на предложените реформи за Армения и върху исисълнението на обѣщаните реформи за провинциите.

Виена, 2 февруар. Хаймерле даде обѣдъ въ честь на г. Хазфелда, който днесъ замина за Цариградъ.

Римъ, 2 февр. „Дирито“ мисли да знае че италиански посланикъ въ Цариградъ по гръцкия въпросъ дѣйствува заедно съ другите посланици а най-вече заедно съ Английския посланикъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Обявявамъ за всеобщо знание и на всички ония г-да, които сѫ съ мене въ кореспонденция и които иматъ даванье — земанье съ мене отъ днесъ нататъкъ да ми адресиратъ всичко, било писма, или други работи на име Цанко Добрювъ, а не Цанко Д. Стояновъ както и ще се подписвамъ отъ сега нататъкъ.

Габрово, 14 януарий 1881 г.

Цанко Добрювъ.

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТЪ ЗАДОЧНОТО РѢШЕНИЕ.

№ 382.

Въ името на

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО АЛЕКСАНДРЪ I
КНЯЗЪ БЪЛГАРСКИЙ

На 1880 година 20 декември, Вид. окр. сѫдъ въ слѣдующий съставъ: предсѣдателствующий Хр. М. Топузановъ, членове Д. А. Икономовъ и Петър Шакаревъ, при секретаря И. С. Генова.

Разглѣда дѣлото, предявено отъ Муджелидъ Махмудъ Мустафа противъ Ханджи Сали Исмаиловъ бивший ж. въ г. Видинъ за париченъ искъ.

Сѫдътъ:

Като зима въ съображение: 1 Че истека за доказателство на искътъ си представи записъ съ дата отъ 1294 год. Нисанъ 25 день (тур. лѣточисл.) отъ 83 лири турски подписанъ отъ отвѣтника Ханджи Сали Исмаилъ и приподписанъ отъ поръчителя му Мехмедъ Али Калайджоглу; 2 Че отвѣтника е призованъ съ троекратна публикация чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ и не се яви, нито самъ лично, нито чрезъ свой повѣренникъ, въ опрѣдѣленното врѣме за разглѣждане на дѣлото, безъ да е представилъ, законни причини за това.

На основание горнитѣ съображения и съгласно ст. ст. 117, 127, и 281, т. 1. отъ Врѣм. Сѫд. Правила:

Задочно рѣши:

Осѫджа Ханджи Сали Исмаиловъ, бивши жителъ отъ г. Видинъ, а сега живущъ задъ граница, да заплати на Муджелидъ Махмудъ Мустафа ж. отъ г. Видинъ осемдесетъ и три златни турски лири, така сѫщо да му заплати сѫдебни и други разноски. Настоящето задочно рѣшение е неокончателно, неблагодарната страна има право да го обтѣжи предъ Соф. Въззивенъ сѫдъ, въ двамѣсяченъ срокъ отъ денътъ на троекратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 290 отъ Вр. Сѫд. Пр.

Видински окръженъ сѫдъ.

ПРИЗОВКА.

№ 3935.

Мустафа Челенгирина, бивши жителъ въ Видинъ, улица игнатиева се призовава съ настоящето да се яви въ Видински окръженъ сѫдъ, въ растояние на четири мѣсесца, отъ денътъ на послѣдната троекратна публикация на настоящата призовка.

Той се призовава отъ мѣстния жителъ въ Видинъ Петър Герговъ, улица игнатиева който е възбудилъ при Сѫдътъ противъ него споръ за право на съсѣдство (Шефилъкъ) за продадениятъ му дюкянъ и къща.

Въ случай на неявяване сѫдътъ ще постъпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врѣм. Сѫд. Правила, и ще издаде задочно рѣшение по този процесъ.

Видинъ, 1 декември 1880 год.

Предсѣдателъ: И. Титоровъ.
Секретарь: Орукинъ.

2—(207)—3

ПРИЗОВКА

№ 302.

Видински окръженъ сѫдъ, на основание ст. 115 т. 3 отъ Врѣм. Сѫд. правила, призовава съ настоящето си, бившиятъ жителъ въ Видинъ Хасана Баряктарова, бивши съдържателъ на №. 4 тютюнена фабрика да се яви въ този сѫдъ отъ денътъ на послѣдната троекратна публикация въ „Дър-

жавенъ Вѣстникъ“ до шестъ мѣсесца врѣме, за да отговори на искътъ по обвинението му отъ Видинския финансъ чиновникъ, че не е искалъ да плати допълнителната бандиролна цѣна на 225 оки тютюнъ на 15-и юли 1880 г. и че е показалъ въобще съпротивление срѣщу правителствените распореждания.

Видинъ, 13 януарий 1881 год.

Предсѣдателъ: И. Титоровъ.
Секретарь: Орукинъ.

Дѣрмански мировий сѫдия.

ПРИЗОВКА.

№ 471.

Азъ мировий сѫдия, на Дѣрманската сѫдебна околия, на основание на чл. 4 отъ гражданските сѫдопроизводства и ст. 115 отъ Врѣм. Сѫд. Правила, призовавамъ Ивана Братоева, жителъ отъ село Драгана (сѫщата околия) сега въ неизвестно мѣсто, да се яви лично или чрезъ свой повѣренникъ до шестъ мѣсесца, отъ денътъ на троекратното публикуване на настоящата призовка, за да отговори на предявението срѣчу него искъ по записъ гроша 1397 отъ Илия Нановъ отъ село Дѣрманци. Въ случай на неявяванието му ще бѫде подложенъ на задочно рѣшение съгласно ст. 115 отъ гражданските сѫдопроизводства.

Мировий сѫдия И. Ивановъ.

Секретарь: Т. Бояджиевъ.

2—(14)—3

На първообразното подписали:

Предсѣдателствующий Хр. М Топузановъ, членове: Д. А. Икономовъ и П. А. Шакаревъ и скрепилъ секретаря И. С. Геновъ.

Предсѣдателъ И. Титоровъ.

Секретарь Орукинъ.

3—(12)—3

ПРИЗОВКА.

№ 117

Търновски окръженъ Сѫдъ, на основание на ст. 114 отъ Врѣм. Сѫд. Правила, призовава търновски жителъ Мѣстожъ Тютюнджиата, е сега отсѫтствующи отъ г. Търново и съ неизвестно мѣстопрѣбиване, да се представи въ този сѫдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ най-късно слѣдъ 6 мѣсеси отъ троекратното публикуване на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 § 3 отъ Врѣм. Сѫд. Правила, за да отговори на заявлението срѣчу му искъ за 6382 1/2 гроша отъ жителя на с. Ресенъ, Търновъ, окръжие, Ибрехамъ Хаджи Ибрехамовъ, пълномощникъ на търновския жителъ Хадж. Ахмеда Хадж. Абдулоолу.

Въ случай, че отвѣтникъ не се яви въ сѫда слѣдъ истичане на означенниятъ срокъ, то сѫдътъ ще престанпи къмъ разглѣдане на дѣлото задочно, съгласно ст. 281 § 1 отъ сѫщите Правила.

Търново, 22-ий януарий 1880 год.

Предсѣдателъ П. Кавруковъ.

Секретарь Н. Б. Селвели.

ПРИЗОВКА.

№ 1.

Подписанъ сѫдебенъ приставъ при Видинскиятъ окръженъ сѫдъ Т. Ц. Ангеловъ, на основание исполнителниятъ листъ №. 205 отъ 27 ноември 1880 год. на този сѫдъ и 430 статия отъ Врѣменитѣ Сѫдебни Правила, призовавамъ съ настоящата си Мѣрза Бега, бивши жителъ отъ село Кула (Кулска околия) и по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство, да внесе въ сѫдътъ до два мѣсесца отъ денътъ на обявленето настоящата призовка, 959 гроша и за възнаграждение на свидѣтелите 80 гроша въ пазарски курсъ, за публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“ 100 гроша и за сѫдебни разноски 5 франга и 11 сантима, за въ полза на Ставри Стайковъ жителъ отъ г. Видинъ; въ противенъ случай ще се пристанпи къмъ описа и продажбата на недвижимото му имущество находяще се въ село Кула (Кулска околия) половина воденица, която е ималъ въ съдружество съ Али Х. Ахмедовъ бивши жителъ отъ с. Кула.

Видинъ, 3 януарий 1881 год.

3—(4)—3

Сѫдебенъ приставъ: Т. Ц. Ангеловъ.

Софийски окръженъ сѫдъ.

ПРИЗОВКА.

№ 689.

Софийски окръженъ сѫдъ, съгласно ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Сѫд. Правила за устройството сѫдебната часть въ България, призовава бившиятъ Софийски жителъ Челеби Ефенди, живущъ въ г. Адана (Мала-Азия) да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ салата на сѫдътъ най-късно слѣдъ четири мѣсяци отъ денътъ на послѣдното публикуване на настоящата призовка за да отговори на заявлението срѣчу него искъ отъ Сюлейманъ Ефенди Тахиръ за сто турски лири. Въ случай че Челеби Ефенди се не яви въ означенитъ день, нито лично, нито чрезъ повѣренникъ, сѫдътъ ще постъпи, съгласно ст. 281 п. 1 отъ горѣканитѣ сѫдебни правила.

Подпредсѣдателъ: П. Урумовъ.

2—(30)—3 Секретарь: М. Караповъ.

Х. О. Пазардж. мировий сѫдия.

ПРИЗОВКА.

№ 539.

Х. О. Пазард. мировий сѫдия, на основание ст. 114 отъ Врѣм. Сѫд. Правила призовава наследниците на покойниятъ Керимъ ага Юзбашъ жит. отъ село Касапларъ (Пазар. око.) а сега живущъ въ г. Шуменъ да се представятъ съг. ст. 115 п. 1-й отъ сѫщите пра-

вила, лично или чрезъ свой повърението не по-късно отъ мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на последното троекратно публикуване на тая призовка за да дадатъ обяснение противъ заявлението срѣчу тѣхъ искъ гроша 933 — отъ Пазардж. ж. Сулюманъ Абдулаховъ Юваджи; въ противенъ случай, мировий съдия ще постъпии съг. чл. 115 отъ съдопроизводството по граждан. дѣла на мировитъ съдии.

Пазарджикъ, 12 декември 1880 г.

Мировий съдия Н. А. Мариновъ.

И. Д. Секретарь: Н. Халачовъ.

2—(226)—3

Търновски окръженъ съдъ.

ЗАПРЕТИТЕЛНА СТАТИЯ.

№ 1.

На основание постановленietо на Търновскиятъ окръженъ съдъ подъ №. 3 съ дата 9 януари 81 година съ това се налага запрещение на недвижимото имущество на наследнициt на Етхемъ Бяя г. Търново, находящи се въ село Павликени, Търновско окръжение, за искъ 61,000 гроша и 246 1/2 франка на възискателигъ: Хаджи Садуллахъ Ефенди и Мехмедъ Бей Хуршидовъ, ж. отъ г. Търново, заявенъ съ прошение подъ №. 71, и именно: 1-во на единъ чифликъ съ зданието на едно; 2-ро на една ливада около деветдесетъ дюл. на мястотъта подъ камака; 3-то на една нива около 90 дюл. при долниятъ ливади; 4-то една нива около 40 дюл. при пелиния; 5-то една нива около 35 дюл. при пелиния; 6-то една нива около 50 дюл. на крайтъ съ граници: Хадж. Сулейманъ, Халимъ Ефенди и мера; 7-мо една нива около 30 дюл. на крайтъ съ граници: Халимъ Ефенди, Мустафа и пътъ; 8-о една гора около 100 дюл. съ граници: Халимъ Ефенди, Мустафа и пътъ за Гичинъ; 9-о единъ ханъ вътре въ с. Павликени и до сниманието на запрещението, горното имущество не подлежи на отчуждаване.

Търново, 15 януари 1881 год.

Съдебниятъ членъ.

Моско П. Добриновъ.

3—(25)—3

ЗАПРЕТИТЕЛНА СТАТИЯ.

№ 2.

На основание постановленietо на Търновскиятъ окръженъ съдъ отъ 8 януари 1881 г. подъ №. 2 съ това се налага запрещение на недвижимото имущество на Иорданъ Аврамовъ, живущъ въ с. Коцина, за искъ 5722 г. по записъ и 900 г. по тевтеръ, предявенъ отъ Радка Панаитова отъ с. Церова Кория съ прошение подъ №. 1 и именно върху единъ ханъ съ оградата до него лежащъ въ с. Коцина и до сниманието на запрещението горното имущество неподлежи на отчуждаване.

Търново, 15 януари 1881 год.

Съдебниятъ членъ:

Моско П. Добриновъ.

3—(26)—3

ЗАПРЕТИТЕЛНА СТАТИЯ.

№ 3.

На основание опредѣлението на Търновскиятъ окръженъ съдъ отъ 8 януари 1881 год. подъ №. 1 съ това се налага запрещение на недвижимото имущество на Иорданъ Аврамовъ, живущъ въ с. Коцина, Търновско окръжение, за искъ 190 тур. лири заявенъ съ прошение подъ №. 7699 отъ Италианскиятъ поданий Азария Герона а именно върху единъ ханъ лежащъ въ с. Коцина съ предѣли: отъ двѣтъ страни пътъ, една страна мера и четвъртата страна къщата на Еня Долно-Орѣховченина и до сниманието на запрещението горното имущество неподлежи на отчуждаване.

Търново, 16 януари 1881 год.

Съдебниятъ членъ:

Моско П. Добриновъ.

2—(27)—3

ЗАПРЕТИТЕЛНА СТАТИЯ.

№ 4.

На основание опредѣлението на Тър. окр. съдъ отъ 8 януари 1881 год. подъ №. 2 съ това се налага запрещение върху недвижимото имущество на Иорданъ Аврамовъ, живущъ въ с. Коцина, Търново. окръжение за искъ 126 зл. наполеона съ законната имъ лихва, подигнатъ съ прошение подъ №. 7 отъ Стойча Цановъ часовникъ отъ г. Търново, и именно върху единъ ханъ съ градина около тридесетъ дюлюми, нива и гора до около шестъ-стотинъ дюлюми, лежащи въ землището на с. Коцина и до сниманието на запрещението, горното имущество неподлежи на отчуждаване.

16 януари 1881 год.

Съдебниятъ членъ

Моско П. Добриновъ.

2—(28)—3

ЗАПРЕТИТЕЛНА СТАТИЯ.

№ 5.

На основание опредѣлението на Търновскиятъ окр. съдъ отъ 15 януари 1881 г. подъ №. 4 съ това се налага запрещение върху недвижимото имущество на Иорданъ Аврамовъ и поручителът му Еня Иордановъ, живущи въ с. Коцина, находящи се въ землището на с. Коцина за искъ 12560 гр. по записъ, заявенъ отъ Димитъръ А. Буровъ, отъ Горня-Орѣховица, съ прошение подъ №. 87 и именно върху една частъ отъ хана на Иорданъ Аврамовъ, три ливади на Басамакъ-юлю, при върбитъ и на орталъкъ имающи до 35 дюл. и лежащи въ землището на с. Коцина: върху едно лозие около три дюл. и около 50 дюл. нива, лежащи въ сѫщето землище и принадлежащи на Еня Иордановъ, и до сниманието на запрещението, горното имущество неподлежи на отчуждение.

Търново, 19 януари —81 год.

Съдебниятъ членъ

Моско П. Добриновъ.

3—(29)—3

Кюстендилски окръженъ съдъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ.

№ 13.

Долоподписания съдебенъ приставъ при Кюстендилскиятъ окр. съдъ, на основание испълнителния листъ издаденъ отъ този съдъ на 1-и февруари 1880 г. подъ №. 1108 и съгласно ст. 431 отъ Врѣм. Съд. Правила, налагамъ възбрана върху една частъ овощна градина (бахча) на бившиятъ Кюстендилски жителъ Зейнелъ-Бегъ, състояща отъ петнадесетъ уврата, находяща се отъ двѣ страни пътъ, рѣка, негова кулла и градина: за дългътъ му триста-педесетъ и шестъ (356) бѣли меджидии, на Димитъръ Хадж. Трайчовъ отъ гр. Кюстендилъ, повѣренникъ на докторъ Иосифъ Боталлико отъ г. София.

Горното имущество да сниманието на настоящето запрещение, неподлежи на отчуждение.

Кюстендилъ, 13 януари 1881 год.

Съдебенъ приставъ:

Петъръ К. Ивановъ.

1—(10)—3

Отъ Военото Министерство.

ОБЯВЛЕНИЕ.

По приказание на Военниятъ Министъ на 12 февруари т. г. 12 часа по планинъ въ Управлението на Завѣдующий Военно-Инженерната Часть ще станатъ търги за доставяне на врати и черчевета за три здания казарми които ще се построяватъ въ градъ София.

Желающитъ да се запознаятъ съ условията нека се потрудятъ въ горѣказаното Управление. Търгитъ стѫпватъ въ сила само по потвърдението на г-нъ Военниятъ Министъ.

(3—3)

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 64.

Софийскиятъ окръженъ управителъ съвѣтъ извѣствява интересуващи се, че на 5-и идущий февруари въ канцелариите на съвѣта и Самоковскиятъ околийски началникъ, ще се почнатъ тръговете за отдаванието подъ наемъ дюкянитъ, бостанитъ и други имущества на невъзвърналите се още бѣжанци турци и вакъфски имоти въ градовете София и Самоковъ.

Наемната плата се опредѣлява за една година врѣме.

Желающитъ да наемнатъ отъ тѣзи имоти, тръбва да се явятъ въ опредѣленото врѣме въ съвѣта, ако имотите, които ще наемнатъ се нахождатъ въ г. София, а въ канцелариите на Самоковъ, окол. началникъ, ако имуществата сѫ въ г. Самоковъ, гдѣто ще се извършатъ тръговете.

София, 19 януари 1881 год.

Предсѣдателъ: И. В. Сребърниковъ.

Секретарь: С. П. Величковъ.

1—(13)—1

Отъ Силистр. околийс. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 47.

Тъй като жители изъ селото Татарица Силистренска околия, Григорий Федеевъ си е изгубилъ пашапорта подъ №. 3666, отъ мѣсецъ декември 2-и 1880 год. то съ настоящето си честь имамъ да обява на почитаемата публика че ако би да се укаже нѣгдѣ подобенъ пашапортъ да се унищожи или проводи до Силистренското околийско управление.

Силистра, 10 януари 1881 год.

Силистр. окол. началн. В. Икономовъ.

Секретарь: Д. П. Вълчевъ.

2—(15)—3

Златишки мировий съдъ.

ПРИЗОВКА.

№ 23.

Съ която Златишкиятъ мировий съдия на основание на 114 и 115 ст. пун. 2 отъ Врѣм. Съд. Правила призовава турцитъ: Юсинъ Кара-Алиовъ, Муто Кочметовъ, Юсинъ Юсменовъ, Чашо Яшарь, Мързанлъ-Асанъ, Тюфекчи-Али Мандраджи Асанъ, Гази-оглу Али и Кьосе Юсинъ, жители изъ село Мирково, Златишката околия, а сега въ Цариградъ, да се сами явятъ или чрезъ повѣренници въ четири мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на обнародването настоящата първа-послѣдна призовка чрезъ „Държавниятъ Вѣстникъ“, за да отговорятъ на предявението върху имъ искъ 1150 (хилядо сто и петдесетъ) гроша отъ Ибо-оглу Мустафа изъ село Мирково.

Въ случай на неявяване дѣлото имъ ще се сврши съгласно съ 115 членъ отъ Гражданското съдопроизводство за дѣла подсѫдни на мировитъ съдии.

Златица, 22 януари 1881 год.

Мировий съдия: Т. Начовъ.

